

1. interjú

Milyen örömök és nehézségek vannak egy nagycsaládban? Régi mondás, hogy a szeretet a gyerekek számával nem osztódik, hanem sokszorozódik. Ez nagyon igaz a nagycsaládosokra. A szeretet átjárja mindennapjainkat, elmondhatatlan érzés, amikor 3 gyerekes anyaként hazaérünk délután a gyerekekkel és mindhárman mesélik aznapi élményeiket, egymást túlszárnyalva. Minden ember más és más. Így van ez a családban is. Ahol több gyermek van, több ember van, más és más a szeretet nyelvük. Az egyiknek alap lételeme az ölelés - tőle mindennap ezt kapom. A másik gyermeknek a szeretet nyelve a minőségi idő - a ketten csak egymásra figyelve beszélgetni. A harmadik gyermek az ölelés és beszélgetés keveréke. Tehát ha csak egy lenne, nem kapnék ennyi szeretet megnyilvánulást. Sosem vagyok egyedül, mindig mellettem van valaki, ha fáradtan, gondterhelten hazaérek egyikük energiával, másikuk lelki támasszal, harmadikuk közös mozgással tölt fel.

A nehézségek: anyagilag megterhelő. Nagy logisztika kell, hogy mindenki eljusson a kívánt délutáni foglalkozásokra, hogy versenyekre, előadásokra el tudjunk jutni. Gyakran kevés a két személy is, mert az iskolákban nem veszik figyelembe, hogy épp a három gyermek szülői értekezlete ne egy napra és ugyanabban az időre essen.

2. Milyen segítséget kaptak a bővebb családtól, otthonteremtésre egyéb anyagi, lelki, segítség, gyerekvigyázás, tanácsadás stb. Könyvek, egyéb tanácsadás, amik segítséget adtak a gyerekneveléshez, családi élethez. A legnagyobb segítség maga a példa volt, amit kaptunk, hiszen magam is nagycsaládban nőtem fel. Bőven jutott segítség amíg kicsik voltak gyermekvigyázás és tanácsadás tekintetében is. Otthonteremtésre a megrendezett lakodalom menyasszonytáncának összege, valamint a munkához segítése, amivel a főfoglalkozás mellett még plusz jövedelmet tudtunk szerezni. Mivel családi gazdálkodók a szülők, így segítettek a nyári termelésben nekünk is.

3. Önök szerint miben nehezebb, ill. miben könnyebb egy nagycsalád élete, mint egy kiscsaládé? Pl. A gyerekek örökölhetik egymás ruháit, iskolatáskáit, a nagyobbak tudnak a kisebbekre vigyázni, elmenni értük, óvodába, iskolába. De kevesebb idő jut 1-1 gyerekre, jobban be kell osztani az időt. Az időbeosztásra nagyon kell figyelni, az biztos. Nem gondolnám, hogy kevesebb idő jut 1-1 gyerekre, hiszen amikor nem tudok a legkisebbhez odaülni segíteni a leckében, akkor van két nővére, akik közül az egyik biztosan tud segíteni. Meseolvasásban, játékban ez ugyanúgy megoldható. A nagyobbak tudnak a kisebbekre vigyázni, ez hatalmas segítség. Nagyon sokat tanulnak egymástól, nagyon sokat tudnak egymásnak segíteni, amiben esetleg én nem tudnék, illetve teljesen más egy közel egykorúval megbeszélni sokszor dolgokat, mint anya vagy apa elé odaállni. Volt már példa, hogy annak ellenére, hogy mi átbeszéltük az őt érintő lelki problémát, mondtam, hogy menjen oda a nővéréhez és kérdezze meg ő hogyan élte át ezeket a dolgokat, hiszen ő már túl van rajta. Úgy láttam, sokat segített. Nem biztos, hogy ilyen távlatból én még ugyanúgy látom, mint a korban közel álló. Egy egy gyermekes családnál minden játékot, ruhát meg kell vásárolni, hiszen nincs kitől kölcsönkérni! Ez nagy családnál megoldott.

4. Milyen egy átlagos hétköznapjuk? 3 tini lányom van, akik 17 éves és szakközépiskolába jár, plusz edzésre és külön angolra. A középső 14 éves, aki most

felvételizik a szakközépiskolába, zenél, zenekarban játszik és táncol. A harmadik 11 éve, aki most kezdte a felső osztályt, zenél, táncol és kosárlabdázik. Próbálom úgy összehozni, hogy egymást kövessék a programok, azonban mivel messze lakunk a központtól, ahol az iskolák vannak (kb 4-5 km) sokszor én viszem őket, mert nincs annyi idő, hogy hazaérjenek, utána pedig vissza tudjanak rohanni biciklivel. Hétfő: a legnagyobb a közeli városba jár iskolába, őt reggel 7-re viszem a buszállomásra, majd haza megyek a testvéreiért, akikkel 7,30-kor indulunk az iskolába. A legkisebb ezen a napon 14,00-ra az iskolából ebéd után átsétál a zeneiskolába, majd ott készíti el a leckéjét ami tud, amíg várja a szolfézs órát. 16,45-re megyek érte és viszem táncra 18,00-ig, utána megyünk haza tanulni. A középső 16,00-kor végez az iskolával, mivel kompetencia felkészítő van. 16,45-kor felveszem a húgát, majd leteszem táncon, utána felveszem őt és ha szerencsém van (általában!) 16,00-ra érkezik haza a legnagyobb a buszállomásra. Őt is felvesszük és megyünk haza. Otthon tanulás ki amikor végez. Általában 21,30-kor fekvés. Kedd: ma a legnagyobbknak nulladik órája van, így a 6,30-as buszhoz viszem, a húgait ugyanúgy, mint hétfőn. Ez a napunk a legkönnyebb, a kicsi 14,30-kor végez, a középső és a legnagyobb 16,00-kor, mert rajzsakkör és edzés van. Így már 16,30-ra hazaérünk. Szerda: A reggel, mint hétfőn, a legkisebb 14,30-ra megy a zeneiskolába. A középső 14,40-kor végez az iskolában, őt felveszem, majd átmegyünk a zeneiskolához, ahol a húga 15,00-kor végez, majd velük hazamegyünk. A középsőnek zeneórája van 16,00-kor. Vele úgy indulunk, hogy a nővére 15,50-kor ér a buszállomásra, akinek 16,00-tól angolórája van, szerencsére közel a zeneiskolához. Így a középsőt leteszem a zeneiskolában, a legnagyobbat elviszem angolra, a kicsi otthon tanul. Hazamegyek a kicsiért, mert 17,00-tól táncórája van. Itt van egy óra, amikor is elvégzem a bevásárlást, 18,00-ra megyek a középsőért a zeneiskolába, majd az angolra a legnagyobbért és végül a táncsulihoz a kicsiért. Kb. 18,30-ra érünk haza. Csütörtök: reggeli indulás, mint hétfőn. A két kisebb 14,30-kor végez. Velük hazamegyünk. 16,00-ra visszaviszem a kicsit a zeneiskolába, majd ekkor érkezik a legnagyobb, akit felveszek az állomáson és hazaviszem. Majd 17,00-re megyek vissza a legkisebbért. Péntek: szintén nulladik óra a legnagyobbknak, így 6,30-as buszhoz megyünk, majd 7,30-kor indulás a húgaival az iskolába. A kisebbek 14,30-kor végeznek. A legkisebbnek mára nincs délutáni foglalkozása, a legnagyobb 16,00-ra ér haza. A középsőnek 17,30-tól 19,30-ig zeneórája és zenekarja van. Ezekhez még általában jön valamilyen hangverseny, fellépés, táncversenyre készülés. Lehet, hogy soknak látszik és persze az is, de szívesen csinálom és megoldható.

5. Hogyan telnek a hétvégék? Hová szoktak menni nyaralni? Akkor miben más a család élete? Hétvégén, mivel az egyik mama 90 km-re lakik tőlünk, általában havonta-két havonta egyszer elmegyünk hozzá szombaton és vasárnap délután jövünk haza. Ott igazán ki tudunk kapcsolódni, hiszen együtt a család, lehet pihenni. Kertes házban lakunk, tehát a többi hétvégén takarítás, tanulás, kertrendezés, pihenés a program, mindezt együtt!!!! Nagyon várjuk mindig a nyaralást, hiszen akkor elszakadunk a mindennapi megszokott dolgoktól. Nagyokat szoktunk kirándulni, pihenni, napozni, fürödni. Bárhol jól érezzük magunkat. Minden ősszel elmegyünk a hegyekbe kirándulni! Nyáron a természetes vizet részesítjük előnyben.

6. Hogyan oszlanak meg az apai, ill. az anyai teendők a családban? Egy nagycsaládot eltartani nem kis dolog, ráadásul saját vállalkozás mellett az apa hétköznapi nem sokat van otthon. A hétköznapi feladatokat az anya oldja meg. Hétvégén közösen.

7. Hogy tudnak egymásra időt szakítani? Nagycsaládban is jellemző, hogy amire nagyon akarja valaki, időt tud szakítani. Mivel számunkra a család az első, erre mindig jut idő!!!!

8. Mi a szerepe a családban a legidősebb, a legkisebb gyerekek, ill. a többieknek? Nincs felosztva a feladatkör, hogy bizonyos dolgokat csak a legnagyobb, vagy a legkisebb végezheti. Amit persze a nagyobb már tud, azt ő csinálja, ha pedig a kisebb testvér is már megérett rá, akkor akár ő is megtanítja!

9. Ők ezt hogyan élik meg? Van- e féltékenység, rivalizálás a gyerekek között? Féltékenység egyáltalán nem jellemző. Inkább segítik egymást, mint rivalizálnának.

10. Hogyan segítik egymást a testvérek? Pl. Tanulás, lelki tanácsadás stb. Nagyon sok segítséget kapnak egymástól: ruha kölcsönadása, tanulás terén, de most a pályaválasztás során is segítette a legnagyobb a húgát, mi alapján, hogyan válasszon, lelkileg a már átélt dolgokat megossza a nagyobb a kisebbel, lelkesíti a munkájában: rajz, zene, tanulás, tánc terén. Ha nem elégedett magával segíti, hogyan tudna változtatni, melyik ruha áll jól neki.

11. Sok nagycsaládos szintén nagycsaládban nőtt fel. Miben volt más abban az időben nagycsaládban felnőni, ill. a mai Magyarországon? (Állami segítség, iskola, társadalmi környezet) Bár én két fiú között nőttem fel, de igazából nem látok nagy különbséget az akkori és mostani nagycsaládosok életében. Hasonló gondokkal, nehézségekkel és örömeikkel telt a gyermekkorom.

12. Miben változott meg a család élete, amikor az egyik gyerek férjhez ment vagy megnősült és unokáik születtek? Még nincsenek!